

GESCHIEDENIS VAN DE PAROCHIE

SITUATIE VÓÓR 1950

In 1461 nam pater Brugman namens de Minderbroeders het kasteel "Aldenborgh" in ontvangst van Graaf Jacob I.

Zijn echtgenote, Johanna van Meurs, had voor haar dood de wens geuit dat het kasteel als Minderbroedersklooster dienst zou gaan doen.

De patroon van het klooster wordt de H.Hieronimus.

Graaf Jacob I wordt Minderbroeder en de eerste gardiaan.

Reeds in de vroegste jaren verzorgden de paters het geestelijk heil van de bewoners van de Biest en omstreken. In vroeger tijden werden bewoners van de Biest zelfs begraven op het kloosterkerkhof.

Hoewel tijdens de tachtigjarige oorlog veel mensen het katholiek geloof lieten vallen is door de zorgen van de Minderbroeders voor de geloofsverkondiging bereikt dat het herstel van het katholiek geloof in deze streek voor een groot gedeelte aan hen te danken is. Zo waren het de Minderbroeders van Weert die in een tweetal grenskerken de misvieringen verzorgen voor e gehele streek in de Meierij rond Weert, waarbij vaak vieringen waren van honderden tot zelfs duizenden bezoekers.

Ook in latere eeuwen is de Paterskerk altijd open geweest voor bezoek van de bewoners voor alle diensten, biechthoringen enz., al wordt dit tijdens de Franse Revolutie zeer moeilijk gemaakt voor de overheid.

Ook nog in deze eeuw is de ontwikkeling doorgegaan dat de bewoners uit de streek kerkten in de Paterskerk. Zozeer zelfs dat in de dertiger jaren 2500 H.Communies per week werden uitgereikt. Uit deze tijd stamt ook de goede naam van het klooster als gastvrij centrum.

Tijdens de crisisjaren gingen dagelijks de armen en allerarmsten voor hun dagelijks maal naar de paters en nooit tevergeefs.

De bewoners van weert en omstreken hebben dit ook altijd zeer gewaardeerd. Diverse malen na verwoestingen en verdrijvingen heeft de burgerij van Weert het klooster helpen opbouwen. Tijdens de Franse Revolutie, toen alle klooster gebouwen dreigden te worden geconfisceerd kochten Weerter burgers het klooster op om het later weer aan de paters Minderbroeders terug te geven.

Toen in de twintiger jaren nieuwe ramen nodig waren in het klooster doteerden de Weerter bevolking hiervoor een som van f 12.000,-. En toen in 1922 een altaar werd opgericht voor de 2 martelaren uit het Weerter land bracht de bevolking hiervoor nagenoeg f 7.500,- bij elkaar. Een kapitaal voor die tijd. Ook tijdens de laatste oorlog heeft de Weerter burgerij op alle mogelijke manieren meegeholpen aan het behoud en herstel van het klooster.

Resumerend kan worden gezegd dat deze periode er een was van zeer grote betrokkenheid van de Paters met het geestelijk heil van de bewoners van de Biest en omstreken, maar ook omgekeerd was er een grote genegenheid van de bewoners t.o.v.de Paters.

SITUATIE NA 1950

In het begin van de vijftiger jaren werd op de Biest begonnen met de eerste grootschalige uitbreidingsplannen, waardoor er de bevolking enorm toenam. Dit was in 1954 voor het Bisdom aanleiding de Biest te verheffen tot Rectoraat.

Hierbij werden de rectoraatsgrenzen vastgelegd zoals die nu nog nagenoeg van toepassing zijn.

Het Bisdom verzocht bij de oprichting van het Rectoraat op 19-08-1954 de Paters Minderbroeders de geestelijke verzorging op zich te nemen, hetgeen de Paters volledig hebben aanvaard. Op dat moment werd feitelijk geregeld wat al 5 eeuwen tot ieders tevredenheid gebeurde.

Het nieuwe Rectoraat floreerde en werd 01-02-1960 verheven tot Parochie.

Ondanks protesten uit de Parochie werd op zondag 28-10-1962 de eerste steen voor de bouw van een nieuwe kerk gelegd. Op 01-07-1963 werd de nieuwe kerk ingewijd.

De bediening van Rectoraat/Parochie bleef als vanouds in handen van de Pater Minderbroeders.

Na deze tijd is de grote kentering gekomen in de gehele katholieke wereldkerk, welke ook op de Biest niet onopgemerkt is gebleven. De deconfessionering nam toe en eigenlijk bleek dat een kerk gebouwd was die direct al te groot was en relatief steeds groter werd. Ook het klooster deelde in de teruggang der wereldkerk en werd geleidelijk van studiehuis tot noviciaat en in 1973 zelfs tot bejaardenoord.

Desalniettemin bleven de Paters voor de Biest wat ze altijd al waren geweest nl. parochiebedienaars en gastvrij ontvanger voor ieder die in moeilijkheden verkeert.

Dat ook de houding van de Weerter bevolking t.o.v. de Paters onveranderd bleef getuigt de muurschildering op het nieuwe gastenkwartier. Deze is door de Weerter bevolking geschonken ter gelegenheid van het 500-jarig bestaan van het klooster aan de Biest in de zestiger jaren.

HUIDIGE SITUATIE

Na 1975 is het aantal Paters steeds verder afgenomen, de leeftijd echter nam steeds meer toe. Het klooster is een volledig bejaardenoord geworden. De feitelijke leiding is verplaatst naar Utrecht en de band tussen Parochie en klooster wordt nog enkel door de Pastoor onderhouden. De geestelijke band is veranderd in een zakelijke financiële band. Begin jaren 80 werd er vanuit Utrecht op aangedrongen om de band tussen klooster en parochie op te heffen door de Pastoor niet meer in het klooster te laten wonen. Dit is voorkomen.

In de jaren 90 heeft er door de uitbreiding van het gebied "Molenakker" ook een gebiedsuitbreiding plaats gevonden.

TOEKOMST

Alhoewel de huidige Pastoor in ¹⁹⁹³1994 de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt heeft hij aangekondigd tot 01-10-1998 werkzaam te blijven in onze Parochie. Er zijn overwegingen om de nieuwe kerk af te stoten en te gaan kerken in de kloosterkerk, mogelijk zelfs dat de parochie wordt opgeheven en gaat vallen onder een uitgebreide St. Martinus Parochie.